

vil blive henvist til et Udvalg, og jeg skal da svare det ærede 1ste Medlem for 1ste Kreds, at jeg er villig til at forhandle med dette Udvalg om en saadan Forandring af Lovens Tekst.

Nordby: Efter at have hørt de af det ærede 1ste Medlem for 1ste Kreds (C. C. Andersen) fremsatte Udtalelser, er jeg for mit Vedkommende blevet betænkelig ved Lovforslaget. Jeg har haft den Opfattelse, som blev fremholdt af den højtærede Justitsminister, at det var et ret uskyldigt Lovforslag; men naar det nu af et æret Medlem, der er saa godt kendt med Arbejdsforhold, og ikke mindst i den store By København, siges, at det vil faa Betydning for mange Mennesker i den Forstand, at der vil blive berøvet dem en Søndagsfrihed, som de har glædet sig ved og sikkert haft haardt behov rent legemligt talt — for ikke at tale om andet —, ja, saa faar det hele for mig et betænkeligt Skær. Selv om der kan gives de paagældende nogen Erstatning, selv om de maaske kunde faa Frihed hver anden Søndag, kan jeg ikke sige, at det frister mig til at stemme for Lovforslaget. Jeg havde, som sagt, tænkt mig, at dette Forslag, som af den ærede Justitsminister udtalt, var et ret uskyldigt Lovforslag, men hvis det skulde faa den Følge, at det vilde indskrænke Søndagsfriheden for mange Mennesker, er jeg betænkelig ved det og vil under disse Omstændigheder overveje, om jeg overhovedet kan stemme for det.

Poul Rasmusen: Jeg tror, at det ærede Medlem ser lidt for sort paa Forholdet. Sagen er jo nemlig, som allerede tidligere udviklet af mig, den, at for alle de Medhjælpere og andre, som er beskæftigede i Blomsterforretninger, som nu faar Lov til at holde aabent til Kl. 12, vil det ikke betyde nogen som helst Indskrænkning i deres Fritid, thi de skal for Tiden være der alligevel. Og med Hensyn til de Forretninger, som driver Handel ude ved Kirkegaarde, er det allerede nu saaledes, at de holdes aabne. Man er kun noget i Tvivl med Hensyn til, om der ikke kunde falde en eller anden Dom, som maaske kunde omstøde dette Forhold. Jeg gaar derfor ud fra, at hvis Lovforslaget gennemføres i den foreliggende Skikkelse, vil saa at sige ingen faa mere at bestille, og nogle, nemlig de Bude, som ellers skal gaa ud, vil faa mere Søndagsfrihed. Hvis det ærede Medlem tilstræber mere Søn-

dagsfrihed, skal det ærede Medlem altsaa støtte Lovforslaget.

C. C. Andersen: Jeg tror ikke, det ærede 6te Medlem for 1ste Kreds (Poul Rasmusen) har Ret i den Betragtning, at de foreslaaede Bestemmelser ikke vil indskrænke Friheden for nogen, thi det ærede Medlem maa erindre, at Loven skal gælde for hele Landet og ikke specielt for de af ham omtalte Forhold, som er rent københavnske. Der bliver jo inddraget langt flere Mennesker under dette Lovforslag, end der nu er inde under de københavnske Bestemmelser.

Nordby: For ikke at blive misforstaaet vil jeg tilføje, at jeg er enig i de Udtalelser, den højtærede Justitsminister ved Lovforslagets Fremlæggelse fremsatte om, at vi alle gerne vil have Lejlighed til at pynte vore afdødes Grave. Dette Ønske nærer jeg selvfølgelig ogsaa. Men derfra at gaa til at indskrænke Arbejderes maaske knapt tilmaalte Søndagsfrihed er et betydeligt Skridt, som jeg vil være betænkelig ved at tage. Maa jeg i denne Forbindelse yderligere sige, at jeg til Tider har været ret betænkelig ved denne brudstykkeagtige Ændring af Helligdagsloven. Paa et givet Tidspunkt har jeg, som havde den Ære at være Medlem af det Udvalg, som behandlede Helligdagssagen, selv udtalt Ønske om at stille Ændringsforslag i en helt anden Retning, nemlig til Indskrænkning af den alt for vidtgaaende Frihed med Hensyn til Udsækning af Spiritus paa Helligdage, som nu haves, men jeg har efter Henstilling holdt dette Ønske tilbage. Jeg gentager, at det forekommer mig at være forbundet med Betænkeligheder paa denne brudstykkeagtige Maade, det her sker, at ændre Helligdagsloven. Der tiltrænges sikkert en hel Revision.

Poul Rasmusen: Jeg vil blot sige til det ærede 1ste Medlem for 1ste Kreds (C. C. Andersen), at heller ikke ude i Provinserne tror jeg, Lovforslaget vil have den Følge, det ærede Medlem omtalte, thi efter min Erfaring er Forholdene derude i mange Retninger af lignende Art som i København, nemlig at de vedkommende Varer bestilles og udbringes. Man kan lige saa lidt i Provinserne, hvor jo ogsaa en Mængde Begravelser foregaar om Søndagen, og Folk paa denne Dag tager ud paa Kirkegaardene, undvære Adgang til at faa Blomster fra Blomsterhandlerne om